

وینه‌کانی مهرگی هه‌له‌بجه

وینه‌کانی مهرگی هه‌له‌بجه

له کتیبی (ئه‌زمون و یاد)هوه

ئیواره‌ی رۆژی 16ی ئازاری 1988، سه‌ره‌ه‌والی که‌نالێکی ته‌له‌فزیۆنی ئێران، جه‌سته‌ی لوول کردم و رۆحی زامدارمی هینده‌ی دیکه‌ وێران کرد.. (له‌پاش نازادکردنی شاری هه‌له‌بجه‌ی باکووری عێراق، له‌سه‌ر ده‌ستی هیزه‌ قاره‌مانه‌کانی قه‌رارگای رهمه‌زان و پێشمه‌رگه‌ کورده‌ ئێراقییه‌کان، فرۆکه‌کانی سه‌دامی کافر، شاره‌که‌ به‌ بۆمی ژه‌هرای بۆمبیاران ده‌که‌ن! هه‌زاران که‌س له‌ خه‌لکی مه‌زلووم و بێدفاعی ئهم شاره‌ شه‌هید و ئالوده‌ ده‌بن!) وینه‌کانی مهرگی هه‌له‌بجه، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک، له‌ چاوی "تی‌فی"یه‌وه‌ بۆ چاوه‌کانی زه‌ینی من ده‌په‌ر نه‌وه‌ و له‌ قوولایی بووندا، بۆ ئه‌به‌د ده‌میننه‌وه‌! کۆلانه‌کانی مندالییم. له‌ ته‌رمی خۆشه‌ویستانم سه‌ررێژن، ده‌شتی "عه‌نب"، بووته‌ گۆلجاری رۆحه‌ هه‌له‌فریوه‌کان، "کانیشیخ" و ده‌وروبه‌ری کاریزی "حاجی‌ناجی" سیخناخن له‌ لاشه‌ی سووتاوی ژن و مندالان، ئیتر شوینێک بۆ ده‌ورکردنه‌وه‌ی ده‌رسه‌کانی "کیمیا" نه‌ماوه‌! کۆلانه‌کانی گه‌ره‌کی "پیرموحه‌مه‌د" و "تووه‌وشک"، پرن له‌ تراکتور و پیکابی تژی له‌ مرۆقه‌ خنکاوه‌کان. مالی "عه‌لی حه‌مه‌بۆر" و "ئیسماعیلی حاجی ئه‌ولقار" به‌ رووخاوی ده‌بینم.. ریک ئه‌و ژوورانه‌ی ماله‌کانی ئه‌وان ده‌بینم که‌ چه‌ندین رۆژان، حه‌شارگه‌ی بێترسی ئیمه‌ بوون! له‌ "کانییه‌قوولکه‌"، مندالان ده‌بینم که‌ مه‌مکی ژاراوی دایکیان ده‌مژن! دایکم، برام، خوشکه‌کان، خوشکه‌زا و برازاکانم! وینه‌کانی ئه‌وان ویناناکه‌م! هه‌موو وینه‌کان ئه‌وانن و ئه‌وانیش هه‌موو وینه‌کانن! وینه‌کان مێشکم جام ده‌که‌ن، بێرکردنه‌وه‌م ئیقلیح ده‌بیت و ته‌نها وینه‌ ژه‌هراوییه‌کان ده‌بینم. هه‌موو وینه‌ خنکاوه‌کانی مندالیی خۆم و هه‌موو یاده‌وه‌رییه‌کانم، له‌ گه‌ره‌ی ژه‌هردا، په‌ل ده‌کوئن و له‌ گیانه‌لادان.. هه‌موو شتی که‌وتووته‌ ئاویله‌که‌ و ژیان له‌نیو گۆری به‌کۆمه‌لدا خه‌وتووه‌!

وای خودایه‌! وای سه‌رکردایتی سیاسی کوردا! چلۆن پرکیشیی ئهم کاره‌تان کرد و له‌به‌ر رۆشنایی کام ئه‌قدا، سه‌رکه‌وتنی خۆتان له‌ مهرگی شاریکدا ده‌بینن؟! وای له‌ رێبه‌رائیک که‌ باکیان به‌ پیرۆزییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ نییه‌ و هه‌چ هه‌لیکی سوور ناسن! بلێی مێژوو چۆن ئهم ره‌فتار و کرده‌ سیاسییه‌تان له‌ رووپه‌ری خۆیدا بنه‌خشینیت؟

ئێستا من، دره‌ختیکی بێریشه‌م و چله‌کانم ده‌له‌رز، گه‌لاکانم به‌ کۆمه‌ل ده‌خه‌زین! من، چه‌ند سالان پاشتر و له‌ دۆزه‌خی مه‌نفادا، وینه‌کانی مهرگی هه‌له‌بجه‌م، وه‌ها وینا ده‌کردن: ((ئیمه‌ نیشانه‌یه‌کین ناخویندریته‌وه‌. ئیمه‌ هه‌ست به‌ هه‌چ نازاریک ناکه‌ین. وا پێ ده‌چێ ئیمه‌ زمانمان له‌ خاکه‌ نامۆکاندا بز بکه‌ین _ هۆلده‌رلین))

چرکه‌ساتی له‌گۆرنانی مێژووی برینه‌ نهمه‌کان.. ئه‌و زامه‌ هه‌رگیز په‌ترۆکه‌نه‌به‌ستووانه‌ی که‌ له‌ به‌هاره‌رۆژیکی بۆنداردا، له‌ بیابانه‌ قاهر و زه‌رده‌کانه‌وه‌، بارگه‌یان تیک نا و له‌سه‌ر جه‌سته‌ی زیوینمان هه‌واریان خست.

زرینگه‌ی زه‌نگی ئه‌و چرکه‌ساتانه‌، بۆ هه‌میشه‌ له‌ بولایی یاده‌وه‌رییه‌ماندا زایه‌له‌ی دی. مێژووییه‌کی ئیلنجیه‌نهر، پرپاسکه‌یه‌ک گوناوه‌ و هه‌گبه‌یه‌ک تاوان و رۆمانیکی نه‌نووسرای له‌ بنه‌نگل ناوه‌ و ده‌سته‌ودامان له‌ دومان هه‌نکه‌هه‌نکییه‌تی و ئیمه‌یش نه‌ جوړئه‌تی خویندنه‌وه‌یمان هه‌یه‌ و نه‌ توانای ناشتنیشی!

میژوو یه کی له سه شانه مان هه لئرو وشکاو، گران وهک بهرده که ی سیزیف.. ئه ری ئیمه مه حکومین به میژوو؟ ئه وه ئیمه ی که ده بی له ژیلآوه بو سه لوتکه ی پال پیوه نیین؟! یاخود ئه وه ئه سپی میژوو که گالیسه کی چاره نووسمان له م دهشتی کاکیه کاکیی زیندانه دا ده ئازوو؟
زور هه ن ده بیژن :

میله ته مه زنه کان میژوو ی مه زن ده خولقینن، له خویندنه وشیدا، له زهت به رو حیان ده به خشن و واژامی به ژنی دوارو ژیان ده بیته چرو ی ئه رخهوانی.
ئیمه له بهر قریشه کی کورپه ی رو حمان، توانای تو یژینه وه ی میژوو ی خو مانمان نییه. تو بلئی ئیمه مرو فگه لیکه گچکه و گونا هبار بین و له مه رگه ساتی جهسته ماندا، هه ست به کرانه وه ی تاوانه کانمان بکه ی؟! یاخود له زهت له دیلیه تی ناخ و بزربوونی زمان و نامو بوونی رو حمان به یین؟
سا و مر ن! تا پیکه وه به گهرووی چرکه ساته مه رگچینه کاندای رو بچین و له دالانی ئهنگوسته لچاوی جیهانی له زهمن دابراودا، چراو گیکه له زو ک پی که ی! ئه جیهانه ی مه و دای نیوان: دهنگ و بیدهنگی، گونا و پاکیزه یی، مه رگ و ژیان ده سرتیه وه.. نا له ویدا، په ندیک ببینی نه وه، په ندیک، نهک بو ئه ز بهر کردن، به لکو بو تیرامان!
ئیمه ی کورد: گه لیکه جهسته دازاوی، برینه بالای، هه نا وره شی، به ژن له خوین هه لئره راوی نیو جهنگه لی ئه م ویرانه یه ی که جیهانی پی دهگوترتیت.. خاکمان: مه کو ی جهنگی نیوان زالمانه و خو شمان: شمشیره خویناوییه کانی ده ستیان. هه ر بو یه بوونمان گریچنی مه رگه و نشتمانیشمان؛ بار بهستی قوشه نه تینوه هه رگیز له خوین تیر نه بو وه کانیان.
هه له بجه ..

ئهفسانه یه کی خنکاوی بن گومی لیخنی جهنگ و سیاسه ته و له ژیره وه هاواریه تی.. ده ست را ده دات تا په لمان بگریت و له خهونی جیهانی بیئا برووی سیاسهت و مافی مرو ف، رامانچه نیی و بیدارمان کاته وه!

میلی زهمن بو دوا وه ده چه رخیت و کات: بهر به یانیکی وه نه وشه یی، روژ: 16 ی ئازاری 1988، شوین: ده قه ریکه تازه به شنه یای به هار خه ملیوی نیو نامیزی (سوورین) و (بالانبو)، رو دواو: سه رکهوتنی تراژیدیای مه رگ و جیگور کینی داگیرکاران!
هه له بجه، ماکهویکی تازه له قه فه زده ر فرتیوه و له دنیا ی حه په ساندا باله ته پییه تی! ئینسانه کان، رهوتی ئاسایی ژیا نیان تیک چوه، مینا میگه لیکه گورگتیه ره بو، به تر سه وه به یه کدا دین، له نیوانی دیوی ژیره سه ته یی و هوما ی ئازادیدا ئه بله ق ماون! چاویان له ئاسوی لیل و نادیا ری چاره نووس و سیمای خویناوی جه کداره ریشه کان بریوه. چه کداره ریشه کان: بزبون، زمان شیرین و خوشگوفتارن، که چی له تریه ی پوستانه کانیاندا، قرچه ی جه رگی ژنه ره شو شه کانی مه اباد و له سیمای نورانیاندا، زووره ی کچینی ئه تکراوی کیژوله هه لو اسرا وه کانی (سه نه ی خویناوی) ده بیستین!
که ژاوه ی په یام به ره چنگ سووره کان له چوار لاه، په یتا په یتا له شار وهر ده بن و خه لکی شاریش، نه چه پکه گولی سه رکهوتنیان پینشکه ش ده کهن و نه بهرده بارانی شیان ده کهن!
زاری بلندگوان، شیهه ی جاری سه رفرازی ده به شنه وه، که چی پوره ههنگی جه ماوه رانیان ده برینگینه وه و ئاپوره یان لی نادن!

تو، سه دان پرس له چاوانی بزوزی شادا ده خوینییه وه و ته می گومان له رووی هه موواندا ده بینی!
گومان له چی؟ له هیه و له هه موو شتیک! کی ده زانی ئه م ده قه ره ژانی چه کاره ساتیک گرتوویتی و زریانی چه وه شوو مه یه ک و بارانی چه ههنگامه یه ک خو یان مه لاس داوه؟!
کی ده زانی، درمختی ئه م سه رکهوتنه، گولی ژاله یان درکهزی یان گوژالکی پیوه یه؟! کهس نه یه ده زانی له فه رهنگی جهنگه نه فره نییه کاندای، وشه ی ((سه رکهوتن)) سرا وه ته وه و هه موو جهنگا وه ره کان هه ر دو راون! ئیمه چو نمان زانییا که ((مرو ف ته نیا خو ی رزگار که ری خو یه تی و چه که سیکی دی له بری ئه م، ناتوانیت په یکه ری ئازادیی بو رو بنیت)) !

ئیمه هه موومان بیئاگا بووین، تا کرۆنۆلۆژیای رووداوه کان، بو خو یان ها تنه زمان:
16 ی ئازاری 1988، سی روژ پینش ئه م میژوو، ئاگری شه ر هه لایسا، هیزه دژمه کان له گز یه کدی راچوون و هه له بجه سه حرا ی که ره لالا! له ماوه ی دوو روژاندا، خه بیهری هه له بجه داگیر کرا.

بەرئەنجامی سەرکەوتنی داگیرکاریک و شکستی ئەوی دیکە، بۆ ئیمە ھەرەسیکی گەرەتر و مەرگیکی بەکۆمەل و خەمئیکی بەخەمتر بوو..

ھەر ئەمڕۆکە، کاتژمێری 11،25 دەقیقە، پۆلەدالاشی تەکنەلۆژیای ھاوچەرخ، ئاسمانی شاریان داگیر کرد و لەسەر تەختی خوای ستەم ڕۆنیشتن. تەرزە ی بۆما بستیەبستی کۆچە و کۆلانی شاری کێلا.. زوو بن! فریاکەون! بەرەو ژێرخان و پەناگا، ھەمان لەنگیزە شوومەکە ی چوار دە سالی لەمەوپێشە و میژوو دووپات دەبیتەوہ!

لە کونی حەشارگەکانەوہ چاومان لێیە، چۆن ئەھریمنی شەر. خۆی دەکوئیتە مالبەمالی (کانییەقولکە) و باکووری شار!

کاتژمێر دوو و چارەکی پاش نیوەرۆ، ئاسمانی شار، ڕەشە وەکو سیمای ڕەشی فاشیستەکان، وەک عەمامە ی ئاخواندەکان، وەک ئەقڵییەتی سیاسی خۆمان! پۆلی سەرگەر، گەردەخۆن و خوینیان دەوی، بۆ (جوولەکان)، (پیرموحەمەد)، بەرەو مالی (وہسمان پاشا) و (باخی میر) و (کانیئاشقان). ھەر نالەییە و ڕەگی خانوو لە بن دینی، ھەر گەر مەییە و نیسک و خوین و ناخی خاک و شکوفە ی ھێشتا نەکراوہی درەختەکان ھەلەدەشیلێ!

کاتژمێر دوو و نیوی پاش نیوەرۆ، پۆلەدالاشی دلئاسنین، ھەر لەپەسا دەقریشکینن، ھەموری بۆما بلاچە ی دێ و دەنگی نییە.. بۆنی سیر دێ! ئەم جاچکە مەزە ی مەرگە!

بێپەر و لەسەر میزی بادە ی مەرگیکی پیر گەلتەجاری دانیشتووین.. ژێرخان و حەشارگەکان، سیخانخ لە مەرگ بە مەرگ حوکمدراھکان.. ئەو مەرگەکانە ی نە لە مەرگ دەگەن و نە لە ژیان، ئەو مەرگەکانە ی نە ترسۆن و نە جوامیر و جەر بەزەشن، ئەوان لە نیو تەمئیکی سپیدا، بێگوناھانە سەما دەکەن.. سەمایەکی ئەبەدی، سەمایەکی پیر لەفاقا!

لەگەل ھەلکشانی تەمەنی زەمەندا، گەوہی ئەم تەمە نەگریسە؛ چرتر، تەنگتر، شیتانەتر بەژنی زراف و ھەلچوو ی شار دەگوشنیت و بە ئەنگۆرە ی ئەرخەوانیی ئەم ئیوارەیی دەسپێریت.

جۆلانە ی شەو جەستە ی شەقام رادەژینێ.. شەقام شانی لەژێر قورسای تەرمە پیرۆزەکاندا داداوە و دەست بۆ پەلی میرگ و نولان رادەدات.. دیوہخانی سینە ی میرگ و گولجارانیش، وا جەمە ی دێ و ھانا بۆ تریفە ی مانگ و سۆزی چیا و فرمیسکی ئەستێران دەبا!

مانگ: چەکی تریفە ی، شاخ: سۆز و عاتیفە ی، ئەستێرە: کانیلە ی چاوانی، دەکەنە کەژاوە ی کۆتەلی ئەم کۆستە و دەیدەنە دەست "سیروان".

لەوساوە و تا ئیستا و تا وشە شابالی فرینی بمینێ، ھەلەبجە شەپۆلی زامداری سیروانە و بەھاران، ئامبازی تروپکی (بالانبۆ) دەبیت و لەوێرا نەورۆزی پێ دەکا و بلێسە ی ناخیشی سترا ئی دەچرینێ.. ھەلەبجە وا دەلی:

من پۆلەزامینی زیوینم، تریفە ی مانگیکی ساردوسر لە خۆی پێچام و پێکەوہ مەداری مەرگمان جیھنشت و ھەلفرین!

فرسەخی رینگامان بریبوو،
با ھات و جەھوی ئەسپەکە ی لی گرتین!
دوو فرسەخ رینگامان بریبوو،
خۆر ھات و چاوی خۆی پێ بەخشین!
سێ فرسەخ رینگامان بریبوو،
شەپۆلە سەوزەکان لە کۆلیان کردین و
سترا ئی ژیانیان بۆ چرین.. زەریاکان، دواوئستگە ی سەفەری ئیمە بوون،
لەوساوە بێھودە دین، دەچین
بەستینێ دەستی خۆی ناخاتە نیو دەستی ھیوامان،
ئەوینێ پشکۆی خۆی نانیتە نیو کوانووی ئەوینمان
وا ئیمە سنووری مەرگمان بەزاند و
کەژاوە ی ئەم گەشتەش، نەگەشتە دوورگە ی ژین!
ئەم دەنگە، چریکە ی گۆبیتە ی لفتیک بوو، ئەمبستا قەدی خۆی

جی هیشتوو و لهنیوان زهوین و ئاسماندا
 چهتریکی په مهبی ههلاوه!
 ئەم تیشکه، چریسکهی چلچرای رۆحیکی ماندوو بوو
 ئیستا که له بهندی جهستهی خۆی ره هابه و
 له سۆمای زهههندا دهسووتی و تهنیایه!
 ئەم دهنگه:
 زایه لهی تاساوی زهنگیکی له ژههرگیراوی مهرگیگ بوو
 له دووندی (بالانبۆ) سهر نهکهوت،
 ترۆپکی (شنروئی) ی ماچ نهکرد،
 دهستیکی نهخسته سهر شانی (سوورین) و
 نهیتوانی پینج ههزار وههوشه به دیاری بۆ باخچهی خوا بیات!
 ئەم دهنگه:
 رهنگینه به رهنگی
 نه ئەوسا که سیک و نه ئیستاش هیچ که سیک
 دهتوانی وهکو خۆی بیینی..
 به رهنگی:
 خوین نییه
 خوم نییه
 نه زهردهی خوراوا،
 نه سیمای تریفه و نه رهنگی بهیانه..
 رهنگیکه:
 نه تارای تهماوی (باخی میر)
 نه بازهری تافگهکهی (ئهحموا) و
 نه چاوی گرگرتووی سیروانه!
 ئەم رهنگه:
 نه خوینی پهنجهکهی شکاوی (تایه بهگ)
 نه تاپۆی بهئاستهه بینراوی (خاکوخۆل)
 نه شیوهی پر سیحری گهشتهکهی (گوران)ه!
 ئەم دهنگه:
 رهنگینه به رهنگی ههلهبجه و ههلهبجه و ههلهبجه!
 ئیمه:
 شاهیدی ههلهبجه بوون،
 قوربانیهکانی ههلهبجه بووین،
 شمشیری ژههرایی جهللا دهکانی ههلهبجه بووین!
 ئیمه:
 که په یقیکمان بۆ گوتن نهی،
 چاویکمان بۆ تیرامان و هزریکمان بۆ تیهزین نهی،
 دلێکمان بۆ خوشهویستی و
 میجرابیکمان بۆ سوژدهی ئەشق نهی،
 ئەقلێکمان بۆ خویندنهوهی ئەقل و
 جورئهتیکمان بۆ دوواندنێ میژوو نهی،
 جهستهی میژوومان ههر دهی
 مهزرای مهزرای ههلهبجه بی!
 ئەهی خودای من!

زۆر پى دەچى گوناھبار بىم
ھەر بۆيە توش:
لەبەر رەھىلەى ژەھراوىى جەللاداندا،
لە ژىر خەنجەرى خۇيناوىى سەرى خۇمدا،
وا بەتەنيا بەجىت ھىشتم!

پشكۆ نەجمەدىن